

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Liberci rozhodl v hlavním líčení konaném dne 4. září 2014 samosoudcem
Mgr. Lukášem Korpasem, **t a k t o:**

Obžalovaný

[redacted]
[redacted] bytem [redacted]

j e v i n e n, ž e

po dobu nejméně dvou let vědomě přechovával padělanou bankovku nominální hodnoty 2000 Kč, sériové číslo C11 484615, vzor 2007, která u něho byla zajištěna dne 30. 9. 2013 Policií ČR,

t e d y

úmyslně přechovával padělané peníze.

t í m s p á c h a l

přečin padělání a pozměnění peněz podle § 233 odstavec 1 tr. zákoníku.

a o d s u z u j e s e

Podle § 233 odst. 1 tr. zákoníku za užití § 43 odst. 2 tr. zákoníku k **souhrnnému trestu odnětí svobody** v trvání **jednoho (1) roku**.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu odnětí svobody **podmíněně odkládá**. Podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku se stanoví **zkušební doba** v trvání **tří (3) let**.

Podle § 70 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku k trestu **propadnutí věci**, a to:

- 1) 3,24 g metamfetaminu
- 2) padělané bankovky nominální hodnoty 2.000,-Kč, sériové číslo C11-484615, vzor 2007

Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku se **zrušuje** výrok o trestu uložený obžalovanému rozsudkem Okresního soudu v Liberci ze dne 8.4.2014, čj. 6T 18/2014-41, který nabyl právní moci 12.6.2014, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

O d ů v o d n ě n í:

Obžalovaný po nálezu falzifikátu bankovky v nominální hodnotě 2.000,- Kč si tuto u sebe ponechal po dobu delší 2 let, a to jako raritu.

Soud ke svým skutkovým zjištěním dospěl na základě těchto provedených důkazů.

Obžalovaný se v řízení hájil tím, že bankovku našel na parkovišti u obchodního domu, okamžitě rozpoznal, že nejde o pravou bankovku, nechtěl bankovku zneužít, jen si ji nechal v peněžence jako raritu, nikdy s ní nechtěl platit. Už na první pohled mu bylo jasné, že bankovka není pravá s ohledem na její zarovnání na papíře.

Soud dále provedl důkazy listinami, a to úředním záznamem Policie ČR o zajištění bankovky, odborným vyjádřením České národní banky k pravosti bankovky, zprávami o pověsti obžalovaného, opisem rejstříku trestů obžalovaného a podstatným obsahem spisu zdejšího soudu sp.zn. 6T 18/2014.

Při rozhodování o vině obžalovaného soud hodnotil jednotlivé důkazy jak odděleně, tak v jejich vzájemných souvislostech a dospěl k tomu, že ve věci lze učinit jednoznačné skutkové závěry. Obžalovaný se k jednání stran průběhu skutku plně doznal, uvedl, za jakých okolností se bankovka dostala do jeho dispozice a jak dlouho a za jakým účelem jí držel. Doznání obžalovaného bylo v řízení potvrzováno listinnými důkazy, a sice úředním záznamem Policie ČR o zajištění bankovky, odborným vyjádřením České národní banky k pravosti bankovky. Na základě provedených důkazů soud mohl dospět spolehlivě a bez jakýchkoliv pochybností ke skutkovým závěrům uvedeným ve výroku rozsudku. Mezi jednotlivými důkazy nebylo rozporů, kterými by se soud musel podrobněji zabývat.

Stran právní kvalifikace jednání obžalovaného soud dospěl k těmto závěrům. Obžalovaný nálezem získal do své dispozice falzifikát bankovky nominální hodnoty 2.000,- Kč, kterou si ponechal u sebe po dobu delší než 2 roky, čímž spáchal přečin padělání a pozměnění peněz § 233 odst. 1 tr. zákoníku, neboť toho se dopustí ten, kdo úmyslně přechovává padělané peníze. Zákonem chráněným zájmem u tohoto trestného činu je bezpečnost a spolehlivost peněz, jako základu bezpečného a funkčního platebního styku. Padělanými penězi jsou jakékoliv napodobeniny peněz, které jsou způsobilé být zaměněny s pravými penězi. Obžalovaný se v řízení hájil tím, že bankovku u sebe měl toliko z důvodu rarity, nikdy ji jako pravou nechtěl užít, i když byla shodné velikosti jako pravá bankovka. Bankovku si nechával v peněžence stranou, aby ji náhodou nezaměnil za pravou a neplatil

s ní. Už z této části obhajoby obžalovaného vyplývá, že bankovka byla způsobilá záměny s pravou bankovkou, jinak by jí obžalovaný nemusel separovat od pravých bankovek, aby pokračování

3T 118/2014-40

předešel záměně. Soud se však s obhajobou obžalovaného nemohl ztotožnit. Zákonodárce, jak plyne z právní věty uvedeného trestného činu, postihuje trestněprávně i samotné přechovávání padělaných peněz. V řízení nebylo pochyb o tom, že obžalovaný od počátku věděl, že bankovka, která se mu dostala do dispozice nálezem, je falešná a způsobilá záměny s pravými penězi. Přechováváním je přitom jakákoli dispozice s padělanými penězi, která není jejich nabytím nebo udáním (např. i uchovávání bankovek). Soud tak musí v řízení uzavřít, že obhajoba obžalovaného spočívá toliko v tom, že se obžalovaný dovolává své neznalosti zákona, neboť se hájí tím, že nevěděl, že i samotné držení padělané bankovky je trestné. Trestní právo hmotné je přitom ovládáno zásadou ignorantia iuris non excusat, čili neznalost zákona neomlouvá. Nikdo se nemůže v právním řádu dovolávat beztrestnosti s odkazem na skutečnost, že nevěděl, že jednání je trestné. Opak by způsobil v právním řádu absolutní anarchii, neboť nikdo by nemohl být trestněprávně odpovědný za své jednání, kdyby se vyvinil prohlášením, že nevěděl, že jeho jednání zakládá trestnost. Obžalovaný se tak rovněž v tomto řízení nemůže dovolávat neznalosti zákona, neboť je jeho základní občanskou povinností seznámit se s právním řádem České republiky přinejmenším v rozsahu toho, jaké jednání je kriminalizováno. Jiný než přímý úmysl v jednání obžalovaného dle ustanovení § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku nemohl soud dovodit, neboť jak výše uvedeno obžalovaný věděl, že svým jednáním může porušit či ohrozit zákonem chráněný zájem na bezpečném a spolehlivém oběhu peněz, a tento zájem svým jednáním porušit či ohrozit chtěl. Obžalovaný tak svým jednáním naplnil všechny znaky skutkové podstaty shora uvedeného trestného činu.

Při ukládání druhu a výše trestu soud hodnotil následující skutečnosti. Obžalovaný se projednávaného skutku dopustil předtím, než byl rozsudkem Okresního soudu v Liberci ze dne 8.4.2014, č.j. 6T 18/2014-41, jenž nabyl právní moci dne 12.6.2014, odsouzen pro přečin přechovávání omamné a psychotropní látky a jedu podle § 284 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 6 měsíců podmíněně odloženého na zkušební dobu v trvání 3 let a k trestu propadnutí věci a to 3,24g pervitinu. Soud za těchto okolností musel přistoupit k ukládání tzv. souhrnného trestu dle ustanovení § 43 odst. 2 tr. zákoníku, kdy za projednávaný skutek v této věci a ve věci zdejšího soudu sp.zn. 6T 18/2014, je nutno uložit souhrnný trest v trestní sazbě trestného činu nejprísněji trestného, kdy nově uložený trest nesmí být mírnější než trest dosud uložený. S ohledem na okolnosti projednávané věci a výměry trestní sazby soud dospěl k závěru, že je namístě souhrnný trest ukládat, a to v sazbě přečinu padělání a pozměnění peněz podle § 233 odst. 1 tr. zákoníku, neboť za něj může soud jeho pachateli uložit trest odnětí svobody na 1 rok až 5 let. Obžalovanému přitěžovalo, že se dopustil více trestných činů. Obžalovanému v řízení nepolehčovala žádná skutečnost. Společenská škodlivost jednání obžalovaného byla v řízení snižována okolnostmi a důvody, za nichž obžalovaný padělanou bankovku držel, rovněž tak tím, že se jednalo toliko o 1 bankovku. Na druhou stranu byla společenská škodlivost jednání obžalovaného zvyšována jeho dosavadní trestněprávní minulostí, když byl za trestnou činnost v zahraničí odsouzen 21.12.2007 k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 5 let. Přesto byl obžalovaný v České republice naposledy trestán v roce 1990. Za takové situace soud dospěl u obžalovaného k závěru, že účelu trestu lze u jeho osoby s ohledem na výše uvedené skutečnosti dosáhnout ještě toliko pohružkou trestem, a to trestem odnětí svobody, podmíněně odloženým na přiměřenou zkušební dobu, tedy trestem shodného druhu, jako v odsouzení obžalovaného zdejším soudem ve věci 6T 18/2014. Za přiměřené soud považoval trest odnětí svobody ukládat při samé dolní hranici trestní sazby, a to ve výměře 1 roku, zkušební dobu

pak v polovině zákonné trestní sazby, a to ve výměře 3 let. Dále pak soud musel obžalovanému uložit trest propadnutí věci, a to padělané bankovky a dle zásad pro ukládání souhrnného trestu také pervitinu o hmotnosti 3,24g. Soud zároveň zrušil rozhodnutí zdejšího soudu o trestu ve věci 6T 18/2014.

P o u ě n í: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem – pobočka Liberec, prostřednictvím okresního soudu v Liberci, písemně, ve trojím vyhotovení. V téže lhůtě, nebo v lhůtě dodatečně stanovené předsedou senátu musí být odvolání písemně odůvodněno. Z odůvodnění musí být patrné, proti kterému výroku odvolání směřuje a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka Liberec. Státní zástupce může rozsudek napadnout ve všech výrocích a je povinen uvést, zda odvolání podává ve prospěch či neprospěch obžalovaného. Obžalovaný může rozsudek napadnout pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

V Liberci dne 4. září 2014

Mgr. Lukáš Korpas, v.r..
Samosoudce

Za správnost vyhotovení: Monika Marečková

Toto rozhodnutí nabylo právní moci a je vykonatelné dnem 24.9.2014. Připojení doložky provedla Monika Marečková dne 9.10.2014.

USNESENÍ

Okresní soud v Liberci rozhodl asistentkou soudce Mgr. Petrou Váňovou dne 28. 6. 2018 ve věci

odsouzeného:

██████████ narozený ██████████

bytem ██████████

za přečin padělání a pozměnění peněz podle § 233 odstavce 1 zákona
č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku,

takto:

Podle § 83 odst. 1 zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku, **se vyslovuje, že**

██████████ narozený ██████████

odsouzený rozsudkem Okresního soudu v Liberci ze dne 4. 9. 2014, č. j. 3 T 118/2014-39,
k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 12 (dvanácti) měsíců s odkladem na zkušební dobu
v trvání 4 (čtyř) let, tj. do 12. 6. 2018, **se osvědčil.**

Odůvodnění:

Z obsahu trestního spisu, zejména z vyžádaných zpráv o chování odsouzeného i z doplněného
opisu rejstříku trestů bylo zjištěno, že podmíněně odsouzený vedl ve zkušební době řádný život
a vyhověl uloženým podmínkám.

Podle § 330 odst. 1 a 4 zákona č. 141/1961 Sb., trestního řádu, bylo proto, se souhlasem státního
zástupce vysloveno, že se odsouzený ve zkušební době osvědčil.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není stížnost přípustná.

Liberec 28. června 2018

Mgr. Petra Váňová v. r.
asistentka soudce

